GENEL-İŞ

SAYI SAYI: 291

1 HAZİRAN 1977

EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

YÜCEL YAMAN KÜTÜPHANESİ

İŞÇİLER SANDIK BAŞINA

Seçim, halkın özgür iradesinin yönetimi saptama, dört yıl süresince ülkeyi yönetmeye istekli olanlar arasından en inandığını, kendisinden yana gördüğünü desteklemesi, seçmesi eylemidir.

Çok partili hayata geçtiğimizden bu yana ülkemizde ilk genel seçim 1946 yılında yapılmıştır. O gün, demokrasiye henüz sahip olan Türk halkı seçimini yapmış, yönetimde bulunacakları belirlemişti. Sonra 1950'de bir genel seçim daha yapıldı. Bu seçim o zamana kadar iktidar olan bir partinin Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilkkez halkın iradesiyle iktidardan alınması ve yerine bir başka iktidara aday partinin getirilmesiyle sonuçlandı. Milli Şef devri sona ermiş, yerine Demokratik Parti gelmişti iktidara. 1954-1957 seçimlerinde sonuç değişmedi. 1961 seçimlerinde halk, ülkeyi 1960 ihtilaline getirenlere karşı kırgınlığını bildirmiş ve CHP'yi getirmişti yönetime. 1965'te iktidar gene değişti. Bu seçimlerde iktidar olan AP, 1969 seçimlerini de atlatarak tam altı yıl ülkeyi yönetti. Ardından 12 Mart 1971'e gelindi. İktidar otobüsünün şöförü direksiyonu iyi kullanamayınca otobüsü dikenli, taşlı, çakıllı yollara sürdü ve tekeri patlattı. Patlak tekerin onarımı için üç yıl geçti.

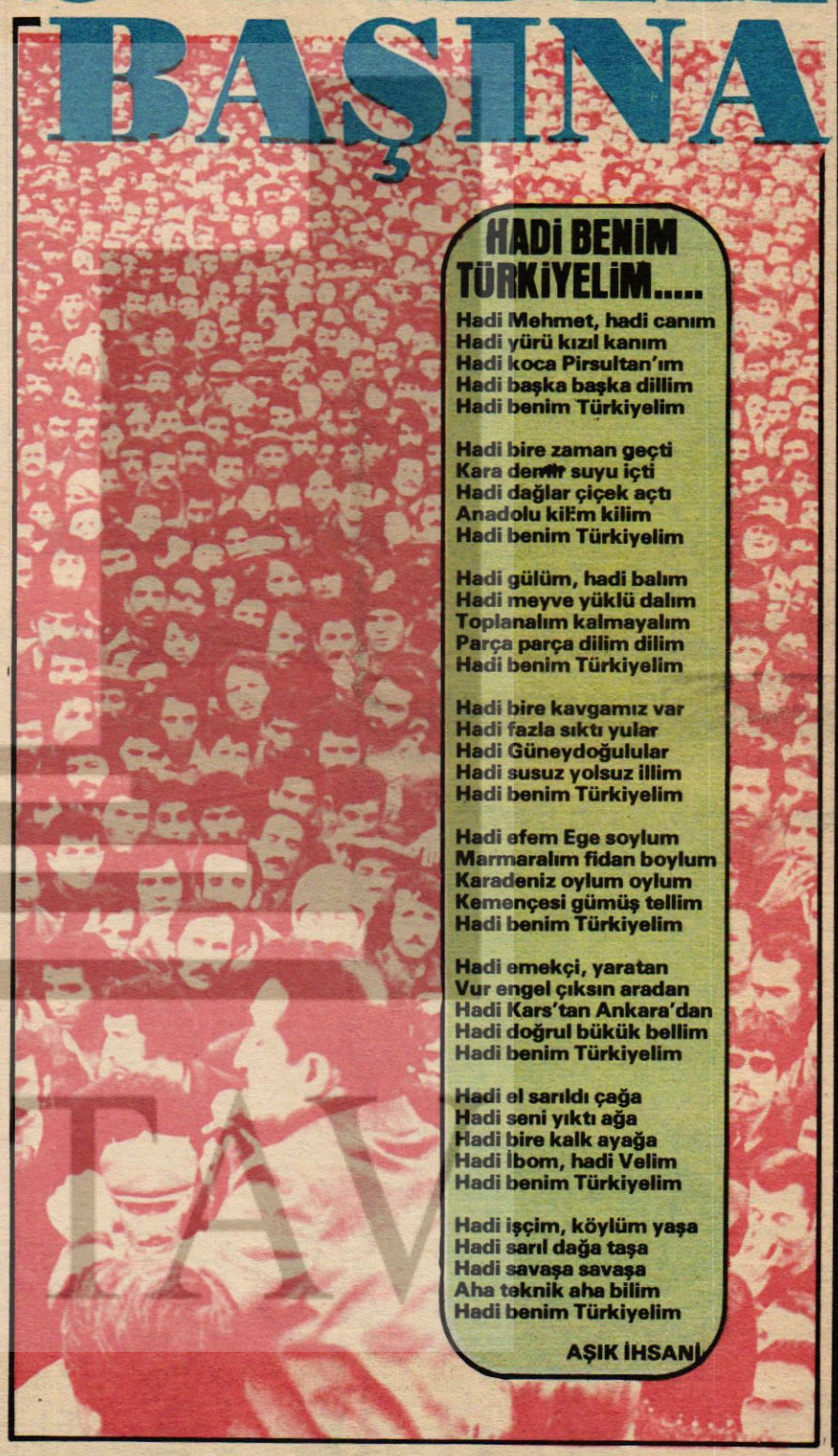
Patlak tekerin onarılması ile birlikte 1973'e gelindi. 1973 genel seçimlerinde, seçime katılma oranı yüksek oldu.. İşçisiyle, köylüsüyle, memuru, öğretmeni, öğrencisi ve tüm emekçi kitleleriyle halkımız, ülkeyi 12 Mart'a sürükleyenlerden hesap sormak için koştu sandık başına. Demokrasiyi kavramış ve sindirmiş olan Türk halkı, kendisini üç yıl ve daha öncesi saran pahalılık çemberinden, yolsuzluklar batağından, ezilmişlik utancından ve çirkin politika esnafından kurtaracak genel seçimlere umutla koştu. Heyecanla oy verdi. Seçimlere gösterilen büyük ilginin büyük payını da işçi sınıfımız gösterdi.

Bu seçimlerde hiçbir parti tek başına iktidar olmaya yetekcek sayıyı sağlayamadı ama, emekten yana olan Cumhuriyet Halk Partisi en çok sandalyenin sahibi oldu. Derken CHP-MSP ortaklığı kuruldu. Ömrü yedi ay gibi kısa bir süre olan bu ortaklık MSP'nin oyun bozanlığı sonucunda kopmak zorunda kaldı. Ve daha sonra, bugün kurtulmak için tüm gücümüzü kullandığımız dört başlı MC hükümeti kuruldu. Hükümetin başına da 12 Mart'ın baş sorumlusu Demirel geldi. Bilindiği gibi üç yılı aşkın süredir ülkemiz, bu herbiri bir başka yöne giden dört başlı ortaklığın yönetimi talihsizliğine düşmüştür.

MC'NİN KANLI DÖNEMİ

Aslında MC'yi oluşturan bu dört partinin sayısı bile yetmedi iktidar olmaya. Bağımsızların desteği için pazarlar kurulmuş, diğer partilerden adam ayartma yollarına gidilmiştir. Ve iktidar olma değil, hükümet olma böyle ce gerçekleştirilmiştir. O günden bugüne halkımız çok çekmiştir MC ortaklığından. Hayat pahalılığının artan hızı karşısında satınalma gücü çok çok gerilerde kalmıştır. Halkımız hiçbir dönem bu denli güvensizlik içinde olmamıştır. Hiçbir dönem bu kadar kan akmamış, bu kadar çok can yitirilmemiştir. Ülke hiçbir dönem böylesi kargaşaya sürüklenmemiş, böylesi kıyıma, kırıma uğramamıştır.

1 Mayıs'ta işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününü kutlamak için Taksim Alanı'nı dolduran halkımıza saldırı düzenletenler MC hükümetinin içinde, bu hükümetle içiçe olanlardır. Yalnızca bir günde 34 ölü, ağır ve hafif olmak üzere yüzlerce yaralı. Bu bir günün, 1 Mayıs'ın faturası.. Ya hesabı? Hesabı, gelin tüm emekçiler olarak hep birlikte bizler soralım. Ama onlar gibi topla, tüfekle, kurşunla, panzerle, dinamitle, bombayla değil; seçim günü sandık başına giderek, oylarımızı emekten yana CHP lehine kullanarak soralım. MC hükümeti döneminde kurşunlanan canların, akıtılan kanların hesabını kim soracak, biz sormazsak...

HADİ BENİM TÜRKİYELİM.....

Hadi Mehmet, hadi canım
Hadi yürü kızıl kanım
Hadi koca Pirsultan'ım
Hadi başka başka dillim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi bire zaman geçti
Kara demir suyu içti
Hadi dağlar çiçek açtı
Anadolu kilim kilim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi gülüm, hadi balım
Hadi meyve yüklü dalım
Toplanalım kalmayalım
Parça parça dilim dilim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi bire kavgamız var
Hadi fazla sıktı yular
Hadi Güneydoğulular
Hadi susuz yolsuz illim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi efem Ege soylum
Marmaralım fidan boylum
Karadeniz oylum oylum
Kemençesi gümüş tellim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi emekçi, yaratan
Vur engel çıksın aradan
Hadi Kars'tan Ankara'dan
Hadi doğrul bükük bellim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi el sarıldı çağa
Hadi seni yıktı ağa
Hadi bire kalk ayağa
Hadi İbom, hadi Velim
Hadi benim Türkiyelim

Hadi işçim, köylüm yaşa
Hadi sarıl dağa taşa
Hadi savaşa savaşa
Aha teknik aha bilim
Hadi benim Türkiyelim

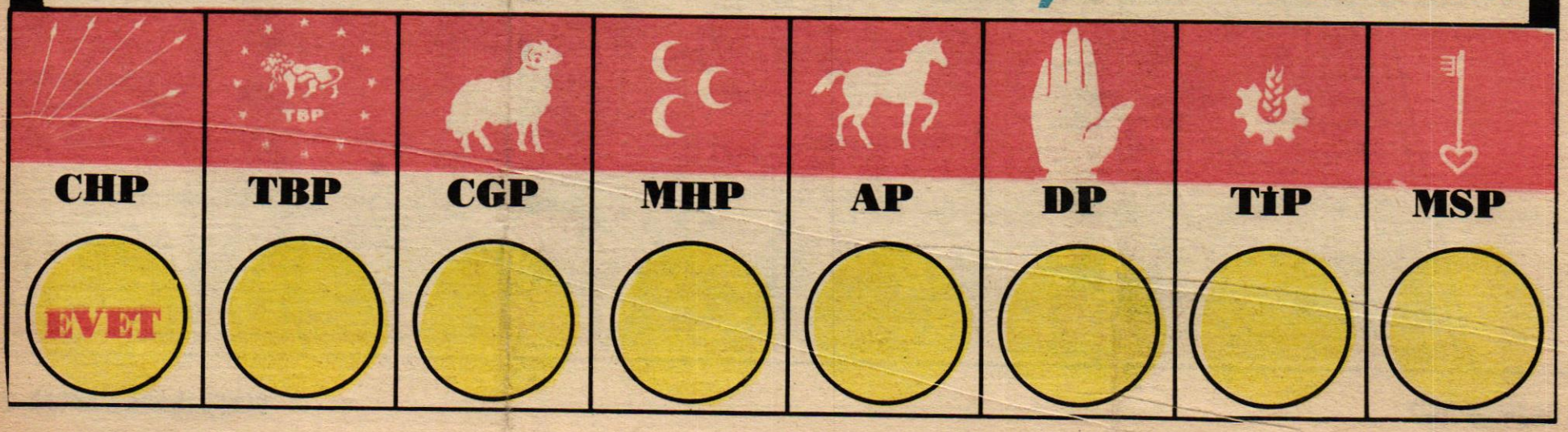
AŞIK İHSANİ

CHP'ye EVET

Birleşik oy pusulasında seçime giren partilerin sıraları belli oldu. Emekten yana CHP'nin yeri, birleşik oy pusulasının ilk sırasında bulunuyor. Aşağıdaki birleşik oy pusulasında da görüldüğü gibi, partilerin amblemlerinin altında mühürün basılacağı bir yuvarlak bulunmaktadır. Size verilen birleşik oy pusulası ile odaya girdiğinizde "EVET" mühürünü birinci sırada bulunan CHP ambleminin altındaki yuvarlağın içine basacaksınız.

Birleşik oy pusulasında iki yuvarlağın içine mühür kesinlikle basılmamalıdır. İki basım o oyu geçersiz kılar. Çok dikkat etmeli ve mühürü yalnızca CHP için kullanmalıyız. Ayrıca mühürün fazla mürekkepli olmamasına özen göstermeliyiz.

BİRLEŞİK OY PUSULASI

BES–İŞ İZMİR'DE DE ÇÖKTÜ...

6500 İŞÇİYİ KAPSAYAN İŞKOLU SÖZLEŞMESİ İMZALANDI

Sendikamız Genel-İş İzmir Belediye Başkanlığı ile, Belediyeye bağlı katma bütçeli işyerleri ve ESHOT Genel Müdürlüğüne bağlı tüm işyerlerinde çalışan üyeleri adına, işkolu düzeyinde toplu iş sözleşmesi bağıtlamıştır.

Sendikamızın faaliyet gösterdiği 34 sıra numaralı GENEL HİZMETLER işkolu kapsamına giren yerlerde sermaye sınıfı tarafından karşımıza kurdurulan bazı sarı sendikalar yaşamlarını sürdürebilmek, ya da -akıllarınca- GENEL-İŞ'i yıpratmak için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır, koymamaktadırlar. Genel-İş'e karşı bir iftira ve çamur atma başlatmışlar ve sürdürmüşlerdir. Her işyerinde ve de her fırsatta Genel-İş'in tatminkar sözleşmeler yapamadığını yaymaya çalışarak ayakta durmaya çabalayan bir BES-İŞ var. Kendisi gibi, yöneticilerinin de sarı, sapsarı olduğu bu sözde işçi kuruluşu, aynı oyuna İzmir Belediyesi ESHOT Genel Müdürlüğüne bağlı işyerlerinde de girmiştir.

Sarı Bes-İş, ESHOT Genel Müdürlüğüne bağlı işyerlerinde çalışan işçilerin arasına girerek, sendikamıza karşı başlattıkları çamur atma kampanyasını burada da sürdürmüş ve yapacağımız İŞKOLU düzeyindeki toplu iş sözleşmesinin ancak 1-2 TL. olacağını söyleyebilmiştir. Oysa GENEL-İŞ yaptığı sözleşme ile bir iki TL. almadığını kanıtlamıştır. Böylelikle Sarı Bes-İŞ'in çamur atma ve iftira kampanyası iyice su yüzüne çıkmış ve de çürümüştür.

Genel-İş'in bağıtladığı sözleşmeler ortada, gözler önünde iken, sarı Bes-İş hala Genel-İş'in yaptığı sözleşmelerle rakip sendikalardan geri kaldığını ileri sürerek, Belediyelerde ve Belediyelere bağlı işyerlerinde çalışan işçileri kandırmayı düşlemektedir. Ancak bu düş, sarı Bes-İş açısından korkunç bir kabusa dönüşmüştür.

Görünen odur ki sarı Bes-İş ve BİF, yokolmanın hırçınlığı içinde çırpınmakta ve çırpındıkça da biraz daha gömülmektedir bataklığa... Sarı BES-İŞ ve BİF yöneticileri şunu çok iyi bilmelidirler ki, korkunun ecele hiçbir yararı yoktur. İşçi sınıfı uyanmaktadır, uyanmıştır. Artık sarı sendikaları tasfiye ederek, gerçek ve devrimci sendikalarda güçlerini birleştirmektedirler.

GENEL-İŞ kervanı inandığı devrimci yolda güvenilir adımlarla ileri hep ileri yürümektedir, yürüyecektir. İşçinin alınterini parababalarına peşkeş çeken sarılar, karşılarında devrimci GENEL-İŞ'i bulmuşlardır, bulacaklardır da.

KAPSAM GENİŞLETME KESİNLİKLE SÖZ KONUSU DEĞİLDİR

İşkolu yetkisini bağlı bulunduğumuz BİF'ten başka kuruluş alamaz, Genel-İş sizi uyutuyor diyenler yetki alınınca bu kez de Çalışma Bakanı'nı, Yargıtay'ı satın aldılar dediler. Bu sözleriyle şerefli Türk hakimine koca bir leke sürmeye kalkışanlar, daha sonra işkolu sözleşmeleri bir iki liralık sözleşmedir balonunu uçurdular. Boylarının ölçüsünü alacaklar, bedava sözleşme yapacaklar demeye başladılar. Asıl boylarının ölçüsünü alanlar, "Sözleşmeyi nasıl bağıtlarlarsa bağıtlasınlar BES-İŞ üyeleri de bu sözleşmeden yararlanacaktır" diyenler oldu.

Yapılan sözleşme ile GENEL-İŞ, Türk–İş üyesi BES-İŞ gibi sarı bir kuruluş olmadığını kanıtlamıştır. En yüksek düzeyde sözleşme yaptı, çeşitli parasal ve sosyal ileri haklar aldı. Bunun karşısında bu kez de işçileri sendikada tutabilmek için çeşitli yalanlar uydurup, kandırmak istiyorlar. Yıllarca işverenin tahakkümü ve sendikacıların çeşitli baskılarına göğüs geren fedakar işçiler Devrimci Genel-İş'e kayıtlarını yaptırdılar, yaptırıyorlar. Noterlerin önü Bes-İş'ten istifa eden binlerce işçiyle dolup taşıyor.

Genel-İş'in yaptığı sözleşmeden yalnızca Genel-İş üyesi işçiler yararlanacaktır. Bes-İş'in 100. maddesinin uygulanması kesinlikle mümkün değildir. Bunu yaymakla İŞÇİLERİ UYUTUP MAĞDUR ETTİRMEK İSTİYORLAR... Daha düne kadar bunun aksini uygulayıp, Genel-İş üyelerini mağdur ettirenler, bu kez de yıllarca kendilerine umut bağlamış diğer işçileri kandırıp, onların çoluk çocuklarının mağdur olmalarına neden oluyorlar, olmak istiyorlar.

ESHOT'da GERÇEK SENDİKACILIK DÖNEMİ BAŞLIYOR

İşkolu sözleşmesinin bağıtlanmasıyla, ESHOT bünyesinde gerçek sendikacılık dönemi başlıyor. Artık ESHOT işçisi, sendikacısı tarafından hor görülmeyecek, kendi öz sendikası GENEL-İŞ'te tüm sorunlarına çözüm bulacaktır. Gerçek, devrimci sendikacılığın tüm demokratik kuralları işlerlik kazanacak, işçiler sendikal çalışmalarını özgürce yapacaktır. ESHOT İdare Encümeninde 2 sendika başkanı işçiyi temsilen toplantılara katılacaktır. İşçiler de yönetime katılacaktır. Enerji işçileri yakın bir tarihte kongresini yaparak, kendi yöneticilerini seçecektir. Kapı arkalarında kulisler yapılmayacak, sendikacıların paraları Kordon'da çarçur edilmeyecektir. Sendikada rakılı, kadınlı alemler yapılmayacaktır.

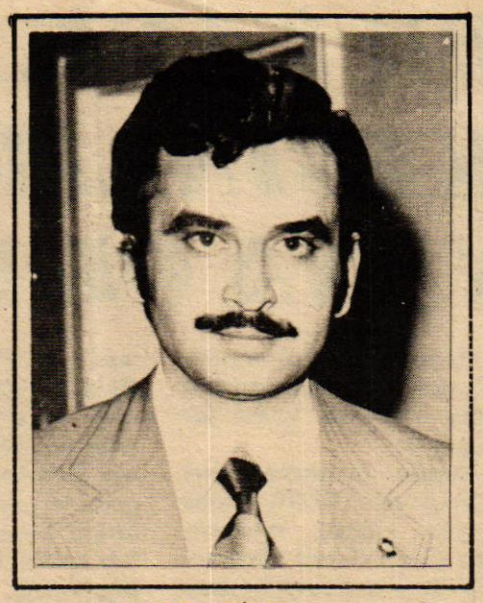
GENEL-İŞ ve onun tüm devrimci üyeleri TEK VE GÜÇLÜ SENDİKA ilkesini geliştirecektir. DİSK'in ve GENEL-İŞ'in tüm ilkelerine işlerlik getirilecek, işçi her konuda söz ve karar sahibi olacaktır.

→

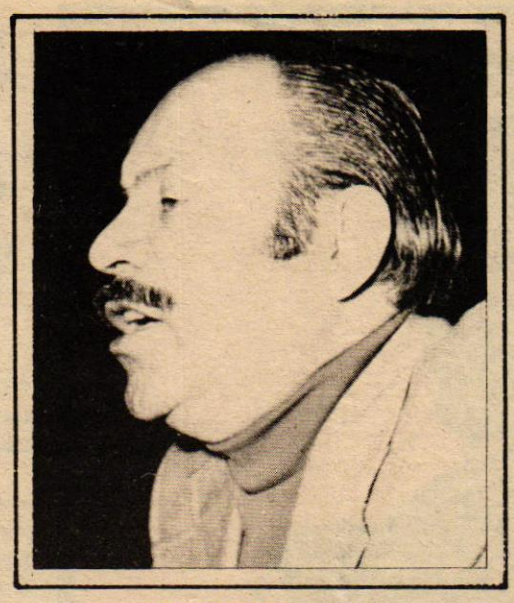

6500 isciyi kapsayan işkolu düzeyindeki toplu iş sözleşmesi imza törenine katılan Belediye ve Sendikamız yöneticileri toplu halde.

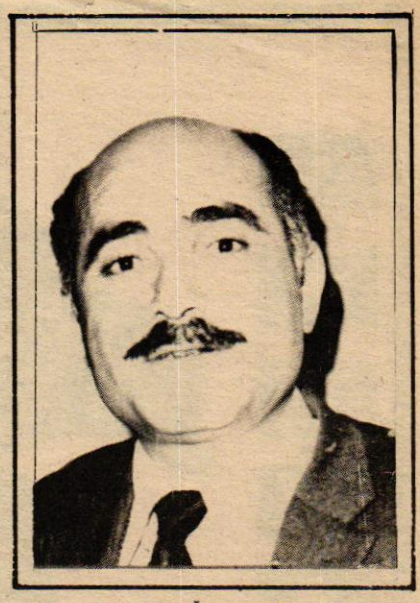
TÜSTAV

Mehmet DİNÇ

Zeki MERTOL

Nuri BOĞAKAPTAN

İzmir Şube Başkanlarımız Zeki MERTOL, Mehmet DİNÇ ve Nuri BOĞAKAPTAN bağıtlanan sözleşme hakkında yaptıkları ortak açıklamada şunları söylemişlerdir:

"Sendikamız GENEL-İŞ ile İzmir Belediye Başkanlığı arasında Belediye'ye bağlı katma bütçeli işyerleri ile, ESHOT Genel Müdürlüğüne bağlı tüm işyerlerinde çalışan GENEL-İŞ üyeleri, adına İŞKOLU DÜZEYİNDE toplu iş sözleşmesi bağıtlanmıştır.

Bu sözleşme ile üyelerimize şu haklar sağlanmıştar:

1.3.1977 tarihinde, işyeri sözleşmeleri ile sağlanan 35 TL'nin üzerine 30 Tl. Daha ücret zammı alınmıştır.

1.3.1978 tarihinde ücretlere 70 TL. zam daha yapılacaktır.

Böylelikle işyeri ve işkolu sözleşmeleri ile 1.3.1976'dan bu yana işçi ücretlerine yapılan günlük zammın toplamı 170 TL. olmuştur.

1 Mayıs İşçi Bayramı olarak kabul edilmiştir. Bu bayramda yapılacak törenlere katılacak olan işçilerin, bayram ek ücretleri (2 yevmiye) kesilmeyecektir.

Yıllık ücretli izinler; 5 yıla kadar (21) 10 yıla kadar (28) 15 Yıla kadar (33) ve 15 yıldan fazla çalışanlar (35) gün olarak kabul edilmiştir. YILLIK İZİN ÜCRETLERİ (% 25) ZAMLI OLARAK ÖDENECEKTİR.

Aile yardımı, 1.3.1978'den geçerli olarak (150 TL.) olmuştur.

Yakacak yardımı. 1.3. 1978'den geçerli olarak (650 TL) olmuştur.

1.3.1977'den itibaren evlenen işçiye (500 TL.) işçinin ölümü halinde (1500 TL.) ana, baba, eş ve çocukların ölümü halinde (750 TL.) doğum yardımı ise (250 TL.) olmuştur.

İŞYERİ SÖZLEŞMELERİNİN TÜMÜNDEKİ BÜTÜN ÜCRET ZAMLARI VE SOSYAL YARDIMLAR İŞKOLU SÖZLEŞMESİ KAPSAMINA ALINMIŞTIR.

Yemek parası 1.3.1978'den geçerli olarak günde (30 TL.) olmuştur.

İşçi ve memurlar "GENEL-İŞ ÖREN TATİL KÖYÜ"nden yararlanacaktır.

İŞYERLERİNDE 10 YIL 2. SINIF İŞÇİ OLARAK ÇALIŞANLAR OTOMATİKMAN 1. SINIFA TERFİ EDECEKTİR.

ESHOT atelyelerinde çalışıp da vardıya yapmayanlar 1.3.1977 tarihinden geçerli olarak (% 5) iş riski zammı alacaktır.

ESHOT'ta çalışan tüm ağır vasıta ehliyetli şöförler 1.3.1977'den geçerli olarak ayda (200 Tl.) direksiyon primi alacaktır.

1.3.1977'den geçerli olarak usta yardımcısı, ustalar, ustabaşılar, postabaşı, kontrol, başşöför ve yardımcıları hareket memuru, iş tevzi memurları, teknisyen ve vardıya amirlerine ayda (150 TL) meslek ve sanat zammı verilecektir.

Fuar ikramiyesi 1.3.1977'den geçerli olarak (750 TL.) na çıkartılmıştır.

Kıdem tazminatı 1.3.1977'den geçerli olarak 40 güne çıkartılmıştır. Kadın işçiler, evlenme nedeni ile ayrılmaları halinde kıdem tazminatı alacaktır.

İşyerinde 15 yıl çalışanların kendi istekleri ile işten ayrılmaları halinde beher yıl için 35 günlük kıdem tazminatı alacaklardır.

ESHOT İdare Encümenine işçi temsilcisi olarak, iki Şube Başkanımız katılacaktır.

İşveren sportif ve kültürel çalışmalar için gerekli her türlü çalışmaları yapacaktır.

YAŞASIN DİSK
YAŞASIN GENEL-İŞ

On bini aşkın işçi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte süpürgesini bir kenara atıp, arabaları park edip, birbirleriyle yarışırcasına koşmuştu Fuar Lunapark Gazinosu'na...O akşam sanki bir insan seli doluyordu gazinoya. Belediye Bandosu marşlar çalıyor, ozanlar halk türküleri okuyordu.Şiirler söyleniyor, devrimci marşlar hep bir ağızdan çınlatıyordu gazinoyu.

Sonra bir gürültü koptu salonda. Herkes ayağa kalkmış, hep bir ağızdan YAŞASIN DİSK - YAŞASIN GENEL-İŞ - HALKÇI ALYANAK diye tempo tutmuştu. Bu arada salonun girişinde Belediye Başkanı ALYANAK, Genel-İş İzmir Şube yöneticileri ve ANDAŞ'la SIĞAN'ın elele tutuşarak geldikleri görüldü. İşçiler yerlerinden fırlayarak yöneticilerini omuzlarda mikrofona kadar götürdüler. İşçiler ve eşleri dakikalarca alkış tuttular. ANDAŞ, sözleşme ile sağlanan hakları açıklarken, salon inliyordu adeta. YAŞASIN GENEL-İŞ, YAŞASIN DİSK diye tempo tutmuştu emekçiler. Bağıtlanan sözleşme ile kendilerine üstün haklar elde eden yöneticilerine ve gerçek bir halk adamı olduğunu kanıtlayan Belediye Başkanı ALYANAK'a sevgi gösterisinde bulunuyorlardı.

Alyanak yaptığı konuşmada, kendi belediye başkanlığı döneminde yalnızca işçi ücretlerine yapılan zammın 206 liraya ulaştığını, belediyenin daha iyi kaynaklar elde etmesi halinde, işçiye daha büyük haklar vermekten çekinmeyeceğini söyledi. Alyanak CHP iktidarında çalışanların tüm sorunlarının çözüme kavuşacağını söylediğinde, salonu dolduran binlerce emekçi ve eşlerinin BAŞBAKAN ECEVİT diye tuttukları tempo, salonun duvarlarını da aşarak caddelerde, sokaklarda yankılanıyordu..

Daha sonra İzmir Şubelerimiz adına Zeki MERTOL, sözleşmenin olumlu bir düzeyde bağıtlanmasına katkıda bulunanlara teşekkür etti. MERTOL, *"bu sözleşme işçinin kurtuluşunun simgesi ve onun ONUR belgesidir"* diyerek Genel-İş'in devrimci mücadelesinin mutlaka zafere ulaşacağını söyledi. Sendikamız çatısı altında güçlerini birleştiren ve destekleyen tüm işçileri kutlarken sevgi gösterileri sürüyordu.. DEVRİMCİ GENEL-İŞ, YAŞASIN DİSK, HALKÇI ALYANAK...

Mertol'un konuşmasını tamamlamasından sonra, sözleşme işçilerin onayına sunuldu. Bu arada yöneticiler sözleşmeyi, işçilerin huzurunda birlikte imzaladılar. ANDAŞ, gelen kutlama mesajlarını okudu. BAŞTÜRK ve TÜRKLER'in başarı dileklerini ileten telgraflar mikrofondan duyulunca, bu kez de iki büyük, devrimci yönetici için yapılan sevgi gösterileri inletiyordu koca salonu. ANDAŞ elinde uttuğu son telgrafı okurken salon sanki sallanıyordu. CHP Genel Başkanı ECEVİT, gönderdiği başarı ve kutlama telgrafında, 5 Haziran'da emekçilerin CHP'yi iktidara getireceğini söylüyordu. Salonu dolduran onbini aşkın işçinin BAŞBAKAN ECEVİT diye tuttukları tempo, belki de CHP'nin iktidarını müjdeliyordu İzmir'den..

Toplantının son bölümünde eğlence başladı. Sanatçılar sıra ile gösterilerini tamamlarken, Belediye Başkanının da katıldığı halk oyunları oynandı, hora tepildi. İşçiler, sözleşmenin verdiği mutluluk ve belediye işyerlerinde sağlanan sendikal özgürlükten yararlanarak sabaha dek gönüllerince eğlendiler.

KAHROLSUN SARI SENDİKALAR

KAHROLSUN FAŞİSTLER ve EMPERYALİSTLER

YAŞASIN ÖZGÜRLÜKÇÜ DEMOKRASİ

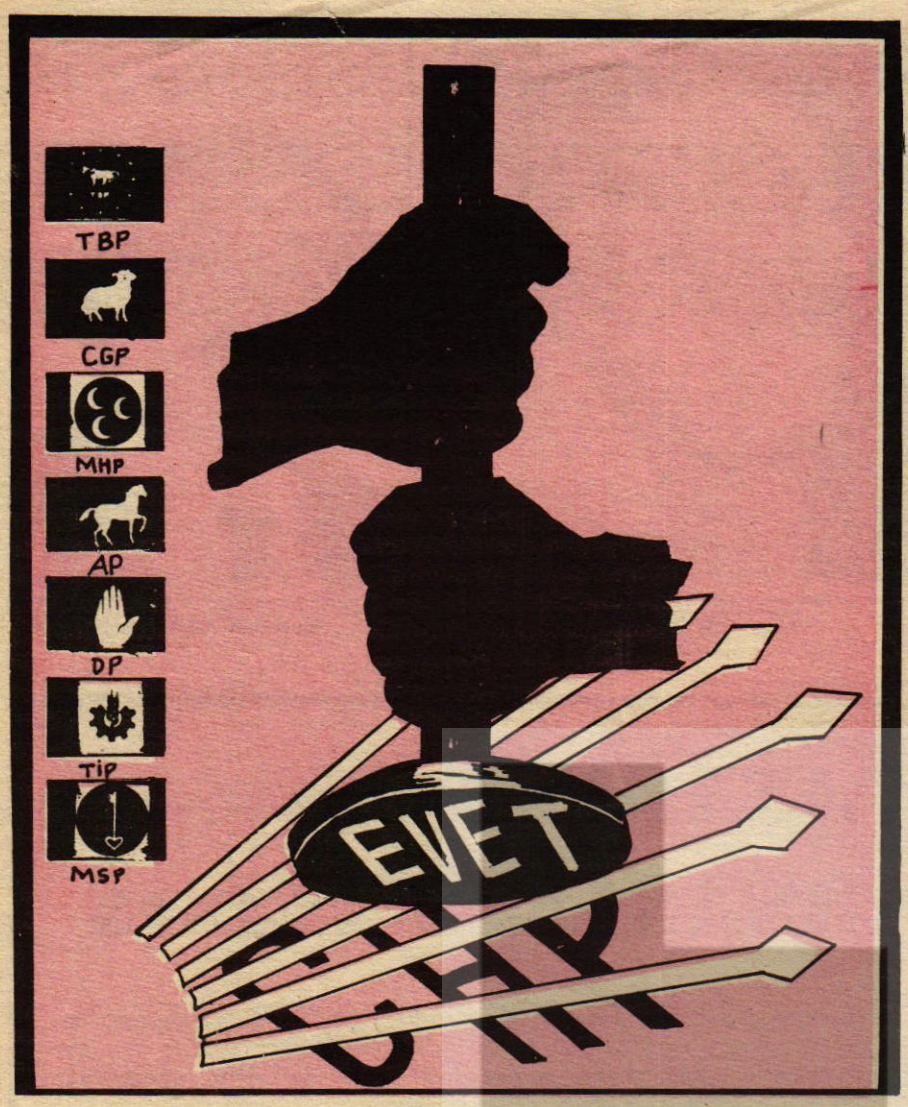
YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ İŞBİRLİĞİ

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLEŞMESİNİ

SAVUNAN GÜÇLER

YAŞASIN GENEL - İŞ

İŞÇİ ARKADAŞ, SEÇİ KESİNLİKLE KULLAN YANA OLAN CHP'Yİ D

Değerli okurlarımız, 1973 seçimlerinden bu yana aradan dört yıla yakın bir süre geçti.

Bugün bulunduğumuz yerden geriye, 1973'e doğru bir göz atacak olursak, yalnız CHP Genel Başkanı Sayın Bülent Ecevit'in kısa süren Başbakanlığı döneminden olumlu olarak söz edebiliriz.

Sağcı hükümetlerin iktidarları döneminde, dünyadaki saygınlığını giderek yitiren Türkiye, Ecevit'in Başbakanlığı döneminde Kıbrıs Barış Harekatı ile, yitirdiği saygınlığını yeniden kazanmıştır. Okullar ilk kez bu dönemde kan akıtılmadan, can yitirilmeden öğrenime açılmış ve bu dönemde can güvenliği sağlanmıştır.

Asgari ücretler ilk olarak, Ecevit'in Başbakanlığı döneminde bütün ülkede bölge sisteminden kurtarılarak 40 TL.ye yükseltildi. Hele bu dönemde Demokratik sol CHP'nin koalisyon yaptığı MSP gibi bir partinin hükümette olduğu da gözönünde bulundurulursa, atılan bu olumlu adımların hiç te küçümsenmeyeceğini görürüz.

CHP-MSP ortaklığının kopmasından sonra, kendilerine milliyetçi adını takanların kurduğu cephe döneminde yapılanlar ise, bugün hepimizin karşılaştığımız, içinde yaşadığımız gerçeklerdir. Ülkeyi -sözde- refaha, huzura kavuşturmak için işe başlayan Demirel, tüm olasılıkları deneyerek, dört ayrı görüş sahibi sağcı partiyi biraraya getirdi. Dört sağcı parti ortalıkta anlaştı ama sayıları hükümet olmaya yetmeyince, Demirel başkanlığında mebus pazarları kuruldu bu kez de. Bağımsızların desteği de alınarak oluşturulan MC o gün bugün ülkenin yönetimini tüm uyuşmazlıklara ve anlaşmazlıklara karşın yürüte geldi.

MC'nin görev başına geldiğinden bu yana, ülke giderek bir çıkmaza itildi. İşçiler, emekçiler, memurlar, öğretmenler, tüm ezilenler kıyıma uğradı. Okullarda öğrenim yapılamaz oldu. Özgürlükler kısıtlandı. Hayat pahalılığı çekilmez oldu. Grevler ertelendi. Halkçı belediyelerin yönetimde olduğu kent halkımız, halkçı olduklarından ve halkçıları göreve getirdiklerinden ötürü MC tarafından cezaya çarptırıldılar. AP'li ya da sağcıların yönetimde bulunduğu belediyelere yardım yapılırken, asıl yardıma gereksinmesi olan, özellikle üç büyük ilimizin belediyelerine yardım yapılmadı. Ankara, İstanbul ve İzmir belediyelerinde çalışan işçileri de cezalandır-

Gazeteci gözüyle

SEÇİM SONUÇLARI NE OLACA

1977 Genel seçimlerine sadece beş gün kaldığı şu sırada, seçim kampanyasının da resmen sürdüğü günümüzde en çok sorulan soru şu:

-Seçim sonuçları nasıl olacak?

Türkiye'nin iç politik dalgalanmalarını yakından izleyenler, yukardaki soruyu, **"seçimleri kim kazanacak"** diye sormamakta, **"seçim sonuçları ne olacak?"** demeye özen göstermektedirler.

"Seçimleri kazanacağız, iktidar olacağız" diyenler, genellikle partizanlar ya da seçmenlerine moral vermek isteyen parti liderleridir.

CHP Genel Başkanı Ecevit, seçimlerden partisinin iktidar olarak sandıktan çıkacağı görüşündedir. İktidar derken de tek başına iktidarı kastetmektedir. Pek çok CHP'li de bu görüşe inanmakta ya da kendini inandırmak istemektedir.

Fantazisi hayli bol olan MSP Genel Başkanı Necmeddin Erbakan da, başlarda **"en az 150 milletvekili çıkaracağız"** derken, yaptığı seçim gezilerinde, özellikle de Adapazarı'nda MSP mitingine katılanların kalabalıklığını görünce, **"250 milletvekili çıkaracak, iktidarı taçlandıracağız"** demiştir ve bunu demeye devam etmektedir. Ancak, Erbakan'ın bu söylediğine kendisinin de inanıp inanmadığı kuşkuludur.

Seçim sonuçları için bir rakam vermekten kaçınan, Adalet Partisi Genel Başkanı Başbakan Süleyman Demirel de, seçim kampanyasını resmen açtığını, partisinin sloganlarını açıkladığı Ankara'daki basın toplantısında, gazetecileri, **"yazın, iktidara tek başımıza geleceğiz"** demiş, kaç milletvekili ile iktidara gelecekleri yolundaki bir soruya karşılık olarak da, **"onu seçmen bilir"** demekle yetinmiştir.

Demokratik Parti ise tek başına iktidara geleceğini söylememekle birlikte, **"iktidar ortağı olacağı"** görüşündedir. Aynı görüş Türkeş'in MHP'sine de egemendir.

Seçimler sonunda, iktidar ya da iktidar ortaklığının sözünü edemeyen partiler ise, Mustafa Timisi'nin TBP'si Turhan Feyzioğlu'nun CGP'si ve Behice Boran'ın TİP'idir. bu üç partinin seçimler öncesi çabaları, Millet Meclisinde hiç değilse parti olarak söz hakkını elde edebilecekleri birer grup kuracak kadar milletvekili çıkarmaktır. (mecliste ancak 10 milletvekili olan partiler, meclis grubu kurabilmekte ve önemli görüşmelerde parti grupları adına söz alıp konuşabilme sırasına girebilmektedirler.)

GERÇEKLERE BAKMAK

5 Haziranda yapılacak genel seçimler öncesinde, **"propoganda"** niteliğindeki **"iktidar olacağız, seçimleri tek başımıza kazanacağız"** sözleri bir yana bırakılırsa, seçimlere katılan sekiz partiden **"baş"**a güreşen iki partinin, (CHP ve AP), tek başına iktidar olma yarışında oldukları görülmektedir.

Ne var ki, bu partilerden AP'nin de, seçim sonunda tek başına iktidarı alabileceğine dair ortalıkta gözüken hiç bir belirti yoktur. Hatta AP'nin, 1961 ve 1973 seçimlerinde olduğu gibi, bir kez daha rakibi CHP'den daha çok milletvekili çıkartabileceği bile umulmaz.

Seçimler sonunda tek başına iktidar **"uman"** partiler içinde, belki bir tek CHP, **"ciddiye"** alınabilir.

Türk siyasal yaşamında 1950 seçimlerinde olduğu gibi bir oy patlaması ve seçimlere yüksek oranda katılma olasılığı doğarsa, CHP, liderinin dediği gibi gerçekten partisini tek başına iktidara getirebilir. Ama dediğimiz gibi, bu da koşullara bağlıdır: seçimlere katılma oranının hiç değilse yüzde 80-85'i bulması ve CHP'den yana bir oy patlaması olması..

Bu koşullar yerine gelmez, seçime katılma oranı seçmenler için 1965'de olduğu gibi yüzde 71.3, 1969'da olduğu gibi yüzde 64.3 ve 1973'de olduğu gibi yüzde 66.8'de ya da bu dolaylarda kalırsa CHP'nin tek başına iktidar olması olanaksızdır.

Ancak bu arada, CHP'nin ve bir ölçüde de AP'nin lehine olan bir durumu da belirtmek gerekir:

Seçimlere katılma oranı yüksek olursa, illerde milletvekili seçilmek için oluşacak oy barajı da yükselecek ve CHP ile AP dışında kalan küçük partilerin milletvekili çıkarma şansları daha da azalacaktır.

Ve seçimler öncesi şimdilik görünen, 5 Haziran seçimlerine katılma oranının, geride kalan üç seçime göre daha yüksek olacağıdır. Önümüzdeki seçimlerde hiç değilse yüzde 75-80'lik bir seçime katılma eğilimi görülmektedir.

Bu ise, AP iktidarının on yıllık yıpranmışlığıyla birlikte göz önünde bulundurulursa, seçim sonunda sandıklardan bir kez daha CHP'lilerin AP'lilerden çok milletvekili çıkaracağ görüşünü güçlendirmektedir.

Türkiye uygulanan D'hont sistemi seçimin özelliği ise, CHP'nin Türkiye çapında oyların yüzde 44'den biraz daha yukarda oy alması halinde tek başına **"çoğunluk"** sağlaması, yani 226'dan fazla milletvekili çıkarması sonucunu doğurabilir. Seçim sistemi gereğince Türkiye'de bir partinin iktidar olabilmesi için mutlaka oyların yüzde 50'den fazlasını alması gerekmemektedir.

TEK TEK PARTİLER

Partiler tek tek ele alındığında, yukarda da belirttiğimiz gibi, 5 Haziran'dan sonra gerçekten tek başına iktidar olmayı umabilecek tek siyasi parti CHP'dir.

Ne var ki, CHP'nin ülke çapında 1973'de yapılan son seçimlerde elde ettiği yüzde 33.3'lük oyunu, yüzde ondan fazla bir artışla yüzde 44'ün üstüne bir çırpıda çıkartabilmesi de kolay değildir.

Bizce CHP, 5 Haziran'da genel oyun yüzde 40'ını alabilir ve tek başına iktidar olma sınırını zorlayabilir. Normal olarak çıkartabileceği milletvekili sayısıysa 205 civarındadır.

Doğal olarak CHP, önseçim öncesinin ve hatta vetoların parti içinde yarttığı huzursuzluk ve iç sorunları büyük ölçüde atlatmıştır. Yer yer vetoların ve önseçim sürprizlerinin yarattığı kırıklık ve burukluklar da gün günden geride kalmakta, CHP örgütü ve ona destek olanlar, CHP'yi tek başına iktidara getirebilmek için ellerinden geleni ardlarına koymamaktadır lar. Nitekim, resmi seçim kampanyasının açıldığı 14 Mayıs günü, CHP liderinin Adana'da yaptığı miting'in **"ihtişamı"** çok şeyin geride kaldığını ve CHP'nin kendini toparladığının işaretidir.

ANA MUHALEFET

Seçimlere Milliyetçi Cephe İktidarının büyük ortağı ve gerçek iktidar partisi olarak giren AP'nin ise, seçimler sonunda Ana Muhalefet partisi durumuna geçmesi yadırgatıcı olmayacaktır.

Kabul etmek gerekir ki, AP, 1973 seçimlerinden bu yana büyük ölçüde derlenip toparlanmıştır. Partinin son iki yıldır iktidarın büyük ortağı ve lokomotifi olması da, AP'nin 1973 hezimetinden sonra toparlanmasında önemli rol oynamıştır.

AP'nin sürdürdüğü **"anti-komünizm"**in en gerçek temsilcisinin kendisi olacağı yolundaki propogandanın da sağ'daki bölünmenin bir noktada AP lehine bir toparlanmaya yol açacağını da gözden uzak tutmamak gerekir.

1973 seçimlerinde ancak yüzde 29.8 oranında oy alabilen AP'nin bu kez, genel oyun yüzde 35'ini alması ve 180 civarında milletvekili çıkarmasını beklemek yadırgatıcı olmaz.

Seçim sisteminin özellikleri, AP'nin seçimlere katılan sekiz partiden en büyük ikisinden biri olması, seçimlere katılma oranı da yüksek olunca bu 180 milletvekilliğini 190 ve hatta 200 milletvekili sayısına da yükseltebilir.

Önseçimler, geniş ölçüde yapılan merkez yoklamaları, AP içinde CHP'ye göre daha geniş huzursuzluklar yaratmıştır. Ne var ki, bu huzursuzluk dahi, büyük ölçüde giderilmese bile küllenmiş hale getirilmiştir.

AP, listelerine **"Süleymancı"** denen daha önceki seçimlerde geniş ölçüde DP ve MSP'yi desteklemiş bir tarikatın önde gelen kişilerinden Kemal Kaçar'ı alarak (İstanbul listesinde baş sıralara konulmuştur ve Süleymancılı-

ğın kurucusu Süleyman Hilmi tunah milletvekillerinden), Türkiye'de **"Kur'an Ku**nın desteğini sağlamak gibi başarılı bir girişi

Eski Demokrat Parti'nin 95 yaşındaki değilse bile desteğini de sağlayan, (Bayar Partiyi desteklemişti) Adalet Partisi, listele Bayar'a yakın bazı eski DP'lileri de alarak, kendi güçleriyle AP listelerinin başına otur Antalya'da Sadık Erdem, Çorum'da Kema Hamdi Sancar, Kütahya'da İrfan Haz Mandalinci, Turan Akarca, Kastamonu'da M bunlara Celal bayar'ın kızı Nilüfer Gürsoy'u oğulları Mutlu Menderes'i Aydın, Aydın göstererek de Adalet Partisi ve Demirel, es olma izlenimini sürdürmektedir.

MSP ile araları soğuyan Nurcu'ların Tevfik Paksu, Hüseyin Akmumcu ve milletvekillerinin de sonradan kurdurulmuş ve seçimlere girmeyen bu partinin AP'yi d Demirel'in dinci gruplar arasında dest girişimlerinden biri olmuştur.

Milli Hareket Partisi'nin eski genel B Bakanı Mustafa Kemal Erkovan'ın, MHP' listesinde seçilir bir yere konması, MHP' Nurcu'lar arasında etkin bir adı olan eski den, Saadettin Bilgiç'in kardeşi Sait Bilgiç'i aşırı milliyetçilerin hiç değilse bir b durmamasını sağlayacak bir başka girişimdi

AP'nin toparlanma çabaları bu kadarla

1973 hezimetinde, eski AP oylarının düşmanlığından dolayı almış götürmüş De de AP'liler yeterince yararlanma yollarını DP'den ayrıldıktan sonra bir süre bağımsız Talat asal, Aydın Menderes, Bahri Dağc Demokratik'lerin de gene AP'ye giriş ve Demokratik Parti'nin özellikle Aydın'da a Menderes'in küçük oğlu ve Aydın il Başkan AP Aydın listesinin başına getirilişi bu biridir.

Tüm bunlar gözönüne alınırsa, AP'ni sonra eni konu esaslı bir toparlanma hava daha başarılı olacağını söylemek kehanet o

ÜÇÜNCÜ PARTİ

5 Haziran seçimleri öncesinde, gelec belirsiz parti ise, 1973'den 1977'ye kad anahtarı olmayı başarmış Erbakan'ın MSP'si

MSP, 1973 seçimlerinde hiç beklenil yüzde 11.8'ini alarak, oy sıralamasında dördüncü, çıkardığı milletvekili sayısı ba büyük parti olmuştu.(CHP genel oyun yüzd oyun yüzde 29.8'ini alarak 149, DP genel o MSP genel oyun yüzde 11.8'ini alarak 48 mi

Sonradan milletvekillerinden Ahmet Karaçam'ı MHP'ye kaptıran, kendi iç büny çekişmesi yüzünden huzura kavuşamaya bakıma tam bir çöküntü manzarası gösterm

Önseçim yapmayan ve 66 ilde mer milletvekillerinden 16 tanesi (nurcu kanat)

Mehmet Hulusi Özkül, Rasim Ha

M GÜNÜ OY'UNU
N VE EMEKTEN
ESTEKLE...

mak amacı güden MC zihniyeti bu belediyelere yardım yapmaya yanaşmadı. İşçiler aylarca ücretlerini alamadılar. Bakkala, kasaba, manava borçlar giderek arttı. Bütün bunlar MC'nin üç yıl kadar süren hükümeti döneminde ezilen ve ekmeklerini emekleri ile kazanan insanlarımıza karşı sürdürdüğü sindirme ve cezalandırma yollarından yalnızca bir bölümüdür.

Bütün bunlar karşısında en yüce değer emeğin üreticisi olarak bize de bazı görevler düşmektedir.

İşçi sınıfımız başta olmak üzere tüm emekçilerin bu görevin de üstesinden geleceği açıktır. Görevimiz nedir? Bunu açıklamaya çalışalım şimdi de. Üç yıl kadar süren iktidar olma niteliğine bile erişemeyen MC'ye gereken yanıtı vermekle, görevimizi yerine getirmiş, yapmış olacağız.

5 haziran'da genel seçimler yapılacak tüm ülkede. O gün akla kara belli olacak. Bir başka deyişle takke düşecek, kel görünecek. Bugüne değin MC'den çektiklerimizin hesabını o gün soracağız..

İşçiler emekçiler,

Seçim günü sandık başına kesinlikle gitmeli ve oyumuzu mutlak kullanmalıyız. Bu bir savaşımdır. Ve bu savaşımı işçi sınıfının kazanması gerekmektedir. Bir dört yıl daha ezilmemek için, bir dört yıl daha horlanmamak için, bir dört yıl daha doktoru şerefli, işçiyi daha az şerefli gören bir zihniyetin yönetimine izin vermemek için seçim günü sandık başına gitmeli ve oyumuzu kullanmalıyız. 6 Haziran günü işçiyi daha az şerefli olarak gören zihniyet kesinlikle yıkılmış olmalıdır. Hesap vermeye hazırlanmalıdır. Korkmayacağımızı, yılmayacağımızı göstermeliyiz. Bu da sandık başına gitmemizle kanıtlanmış olacaktır. İlk sayfamızda açıkladığımız gibi, oyumuzu kullanmalıyız ve kullandığımız oylarımıza sahip çıkmalıyız.

Unutmamak gerekir ki, 5 Haziran'da seçim sandığına atılacak her CHP damgalı oy bir milletvekili kazandıracaktır bizlere. Aman bir oyun da gücü mü, lafı mı olurmuş dememeli, böyle düşünmemeliyiz. Yerine göre bir tek oy iktidar bile demektir. Bu düşünceden hareketle MC'yi alaşağı etmeliyiz. Hesap sormalıyız. Hesap sorabilmemiz için de emekten yana olan CHP'yi desteklemeliyiz.

İHANETİN CEPHESİNE

Cepheciler hükümeti
Memlekete ters düşüyor.
"Adalet"i, "Selamet"i
Milletime ters düşüyor
İhanetin cephesine
Bu düzenin kendisine
Paydos, paydos!
Köylünün yağsız ayranı,
Zenginin düğün bayramı,
Demirel'in programı
Halkımıza ters düşüyor.
İhanetin cephesine
Bu düzenin kendisine
Paydos, paydos!
İşçi, köylü hep vatandaş,
Yaşayalım kardaş kardaş,
En kanlı faşist (.....)
İnsanlığa ters düşüyor.
İhanetin cephesine
Bu düzenin kendisine
Paydos, paydos!
NATO'cusu SENTO'cusu,
101 tane ölüm üssü,
Katil 6. Filosu
Türkiye'ye ters düşüyor.
İhanetin cephesine
Bu düzenin kendisine
Paydos, paydos!
İşbirlikçi, satılmışı,
Tefecisi, bankacısı,
Komandosu, Maocusu
Hepimize ters düşüyor
İhanetin cephesine
Bu düzenin kendisine
Paydos, paydos!

...AK?

İlhami SOYSAL

...an efendinin damadı, eski ...rsları" hocalarının ve yandaşları...mde bulunmuştur.
...lideri Celal Bayar'ın adaylığını 1973 seçimlerinde Demokratik ...rine ölçülü bir biçimde de olsa, yahut bu DP'lilerden bir kısmı ...arak (Ankara'da Sebati Ataman, ...l Biberoğlu, Denizli'de Ahmet ...nedaroğlu, Muğla'da Zeyyat ...Münif İslamoğlu (senatör adayı)), istanbuldan adnan Menderes'in Menderes'i de Konya'dan aday ...ki demokrat partinin bir devamı

"okuyucu" kanadından Ahmet Hüseyin Abbas gibi eski Nizam Partisi'nde kümelenmesi ...esteklemesini sağlamak da gene ...tek arama yolundaki başarılı

...aşkan yardımcılarından, Devlet ...den ayrılır ayrılmaz AP Ankara ...liler üstünde ve bir ölçüde de Demokrat Parti Milletvekillerin...n Isparta listesinde yer alması da ...elirli bölümünün AP'ye uzak ...r.
...da bitmemektedir.
...büyük bir kısmını sırf Demirel ...nokratik Parti'nin çözülüşünden ...aramışlardır. Saadettin Bilgiç'in ...kalıp ardından yuvaya dönmesi, ...laş, Ömer Lütfi Hocaoğlu gibi ...listelerde yer alışları izlemiştir. ...yakta kalmasını sağlayan Adnan Aydın Menderes' in de bu kez ...yoldaki başarılı girişimlerinden

...n 1973 seçimleri hezimetinden ...ısına girdiğini ve bu seçimlerde ...lamaz.

...ekte durumunun ne olacağı en ...ar, her koalisyon hükümetinin ...dir.
...meyen bir biçimde, genel oyun CHP ve AP ile DP'den sonra ...kımından ise Meclis'te üçüncü ...de 33.3'ünü alarak 185, AP genel ...yun yüzde 11.9'unu alarak 45 ve ...lletvekili çıkarmışlardı).
Hamdi Çelebi'yi CHP'ye İhsan ...esinde de sürekli bir nakşi-nurcu ...n MSP, seçimler öncesinde bir ...iştir.
...kez yoklaması yapan MSP'nin ...adaylıklarını koymamışlardır.
...ncıoğlu, Hüsnü Cahit Koşkar, Hüsamettin Akmumcu, Ahmet Akçael, Harun Aytaç, Emin Acar, Yahya Akdağ, Cemal Cebeci, Gündüz Sevilgen, Ahmet Tevfik Paksu, Mehmet Sabri Dörtkol, Reşat Saruhan, Ali Acar, Vahdettin Karaçorlu ve Hüseyin Abbas adlı bu milletveklileri adaylıklarını koymamak bir yana, (bunlardan bir tek Hüsamettin Akmumcu, Ankara'dan bağımsız aday olmuştur), birer ikişer gün arayla, 5 Haziran'da sona erecek MSP milletvekilliklerinden de, milletvekilliğinden değil ama, MSP'lilikten istifa ederek ve bunu bir propoganda vesilesi yaparak eski partilerini yıpratma kampanyasını sürdürmüşlerdir ve sürdürmektedirler.

MSP içinde başından beri var olan Nakşibendi-nurcu çekişmesi (nurcuların sadece okuyucular kanadı MSP içinde idi, Yazıcı kanadı zaten geçen seçimde de AP'yi desteklemekteydi), 1977 seçimleri öncesinde böylece, Nurcuların MSP'den kopması biçiminde bitmiş gözükmektedir.

Ancak bu görünüşte böyledir. Çünkü, bir takım nurcular MSP'den koparken (Hüsrev Altınbaşak adlı Said-i Nursi'nin halifesine bağlı olanlar), daha başka bazı önde gelen nurcular, örneğin eski Konya Müftüsü Tahir Büyükkörükçü Hoca MSP'nin Konya Listesinde hemen Necmeddin Erbakan'dan sonraki sıraya yerleştirilmiştir. Bu, tüm nurcuların MSP'den kopmadıklarının kanıtlarından biridir. Nitekim, MSP listelerinde daha başka nurcuların da yer aldığı görülmektedir. Bölünme salt MSP'de değil, Nurcu'ların okuyucular kanadındadır da.

Bu arada, MSP'nin Vehabi'lik denen bir akımın temsilcilerine, örneğin Urfa listesinin başında, Vehabi olduğu ileri sürülen ve Rabıtat-ül Alemi islami adlı uluslararası müslüman örgütünün önde gelenlerinden de biri olan Salih Özcan'a yer vermeleri, Trabzon listesinde Kadir Mısırlıoğlu'nu ikinci sıraya koymaları da dikkati çekicidir.

Kökleri Suudi Arabistan'daki ARAMCO'ya kadar uzanan Hizbüt Tahrir'cilerin de MSP içinde yer aldıkları bu arada ileri sürülen iddialar arasındadır.

MSP listelerinde ayrıca, doğu ve güneydoğu Anadolu'da etkin şeyh, seyit ve şıhlardan da bir hayli kişiyi aday göstermesi, islamiyetin Şafii mezhebinden bir takım kişileri listelerine koyması da dağılmayı önleme yolunda çaba gösterildiğinin işaretidir.

Tüm bunlara rağmen, bu seçimlerde MSP'nin ne kadar milletvekili çıkaracağı konusu gene de bir açıklık kazanmış değildir. MSP için yapılan tahminler en az 25 en çok 50 milletvekili çıkaracağı yolundadır ki bu da MSP'in her durumda Meclisin üçüncü partisi olma durumunu koruyacağını göstermektedir.

Nurcu'luğun bir noktada ve aslında Said-i Nursi'den gelme temel geleneğinin müteassıp dincilik, şeriatçılık olmasının yanı sıra, bir büyük ölçüde de kürtçülük akımı olduğu MSP'nin ise ırkçı kavmiyetçi ve milliyetçilikten uzak ve ümmetçi bir anlayışın savunucu olduğu da dikkate alınırsa, Erbakan'ın Nurculardan kurtulmak istemesini de manevra olarak da yorumlamak mümkün olabilir. MSP zaten Türkiye'deki zinde güçler gerici, şeriatçı ve laikliğe karşı bir parti diye tanınırken, buna bir de kürtçülük suçlanmasının eklenmesinden MSP yöneticilerinin kaçınmak istemesinin sonucu olarak Nurcu'lar MSP'den itilmişlerdir diye de yorumlar yapıldığını bilmek gerekir.

ÖTEKİ PARTİLER

CHP, AP ve MSP dışında kalan partilerin durumuna gelince:

Geçen seçimlerin dördüncü partisi Demokratik Parti, bu seçimlerde, bir kısım Demirel Muhaliflerinin, bir kısım Süleymancı'ların (Mersin aday listesinin senato liste başı eski Diyanet işleri Başkanı İbrahim Elmalı, milletvekili aday listesinin başında Hilmi Türkmen), köy ve kasaba esnafının desteğini tümden kaybetmemesine karşılık, gene de seçimlere büyük umutla giriyor sayılamaz.

Demokratik Parti, başlıca kalelerinden biri olan Aydın'da Mutlu Menderes'den sonra Aydın Menderes'in de kendilerini bırakmasıyla çökmüştür. Denizli'de durumları umut verici değildir, Konya'da zayıflamıştır.

DP'nin herşeye rağmen garantili milletvekili çıkaracağı tek yer Konya gibi gözükmektedir. Faruk Sükan ve belki bir de ikinci sırada olan Özer Ölçmen milletvekili çıkabilirler. Bunun dışında istanbul'dan Ferruh Bozbeyli'nin bile seçilmesi ne ölçüde garantilidir kestirmek zordur. DP, Denizli, Adana, Kayseri, Ankara ve izmir'de de belki birer milletvekili çıkaracak çizgiye yaklaşabilir ama, her halükarda DP'nin Meclise sokabileceği milletvekillerinin sayısı hiç bir zaman bir grup oluşturabilecek düzeye çıkmayacaktır.

Beşinci parti CGP'nin de Meclis'ten ve Türk siyasi hayatından silinmesi söz konusudur. Geçen seçimlerde genel oyun yüzde 5.3'ünü alan ve 13 milletvekiliyle Meclise giren, MC iktiarında hükümet ortağı olan CGP, bu kez, Kayseri'den genel Başkanı Turhan Feyzioğlu'nu bile sanırız ki güçlükle seçtirebilecektir. Başkaca bir yerde CGP'nin milletvekili çıkarması çok zordur. CGP'ye bu seçim sonuçlarında 5 milletvekili şansı vermek fazla iyimserlik olur. CGP oyları çok büyük kısmıyla CHP'ye pek az bir bölümü de AP ve MHP'ye gidecektir.

CGP'nin kaçırdığı milletvekillerinden Nebil Oktay CHP'den, Muslih Görentaş MSP'den, Hüseyin İncioğlu AP'den, genel yönetim kurulu üyelerinden ve eski milletvekillerinden İhsan Kabadayı da MHP'den liste başları olmuş durumdadır. CGP'nin, Bolu'dan seçilmişken bakanlıktan çekilen ve politikada da kalmayacak olan Kemal Demir'in yerine Demirel hükümetinde sağlık Bakanı yaptığı Vefa Tanır'ın bile Konya'dan seçilebilmesi çok zordur. Savunma Bakanı Ferit Melen ise, senatör olduğu için bu dönem, Cumhurbaşkanlığı kontenjanından seçilmiş senatör Fethi Çelikbaş'la birlikte seçime girmesi söz konusu değildir. Bunların parlamenterlikleri bir süre daha devam edecektir.

5 Haziran seçimlerinde en çok oy ve milletvekili artışı gösterecek parti ise, MHP'dir. 1973 seçimlerinde genel oyun 3.4'ünü oluşturan 362.208 oy alıp 3 milletvekili çıkarmış olan MHP, bu kez, en azından yüzde yüzlük bir artış göstereceğe benzemektedir.

Gerçi Başbuğ Türkeş'in MHP'sinde de tam önseçimler öncesinde, **"üç hilalciler"** denen dinci kanat, **"Bozkurtçu"** yani ırkçı kanada karşı kazan kaldırmış, partiyi ve Genel Başkanı ağır biçimde suçlayarak partiden istifa edip MSP'ye geçmişlerse de, sonradan bunlar hiçbirşey olmamış gibi MSP'den de kopup tekrar MHP'ye dönmüşlerdir. MHP'nin genel başkan yardımcısı Erkovan'ın bakanlık sıfatını da bırakarak AP'ye geçmesi ve Ankara listesinde yer alması da ilginç bir gelişmedir ama bu da kandırılmış MHP'lileri partiden koparmaya yetecek bir girişim değildir.

Genel kanı, MHP'nin bu seçimler sonunda Mecliste rahat on kişilik bir grup oluşturabileceği yolundadır. Bizim kişisel kanımıza göre, MHP 6-8 milletvekili çıkarabilir ama grup kurması zordur.

MHP'nin milletvekili çıkaracağı söylenen iller, Adana, Ankara, Kayseri, İstanbul, Gümüşhane, Kars, Maraş, Ordu, Samsun, Konya, Afyon, Mersin, Denizli ve İçel'dir.

Türkiye Birlik Partisi ise, bu kez, başlangıçta hiç değilse birkaç milletvekili çıkarabilecek gibi gözükürken, son dakikada, Mao'ist solcuların da desteğini çekmesi, alevi seçmenlerin de CHP'yi desteklemeyi tercih eder bir tutum alması yüzünden, Meclisten silinebilecek hale gelmiştir. Sivas milletvekili TBP Genel Başkanı Mustafa Timisi'nin bu kez adaylığını memleketinden değil de İstanbul'dan koyması bile, TBP'nin umutlarını iyice yitirdiğini göstermektedir. TBP İstanbul'dan bir milletvekil çıkartabilir. Sivas ve Ankara'dan da sürpriz yapar birer milletvekili getirebilirse en büyük şansı üç milletvekilliğidir.

Behice Boran'ın TİP'inin de şansı pek büyük değildir. En iyimser gözlemciler TİP için İstanbul'dan iki, Ankara'dan ve Tunceli'nden birer olmak üzere dört milletvekilliği şansı tanımaktadırlar ki, kanımızda TİP'e de bir milletvekilliğinden fazlasını düşünmek hayalperestlik olur.

Partili milletvekillerinin yanı sıra, hemen her seçimde olduğu gibi bu seçimde de 5-10 arası milletvekilinin de Türkiye'nin çeşitli illerinden bağımsız olarak seçileceğini hesap etmek gerekir. Özellikle Doğu ve Güney Doğu anadolu'da bu olasılık çok güçlüdür.

Hal Şube Başkanı Zeki MURCAK

HAL-İŞ SENDİKASI GENEL KURULUNDA ALDIĞI KARARLA GENEL-İŞ'E KATILDI

İstanbul'da kurulu bulunan ve çalışmalarını bağımsız olarak sürdüren Hal-İş Sendikası, 15 mayıs 1977 günü İstanbul Belediyesi Merkez Hal Binası İşçi Lokalinde yaptığı olağanüstü Genel Kurulda sendikamıza katılma kararı almıştır.

Hal-İş Sendikasının Genel-İş'e katılmak için yaptığı olağanüstü Genel Kurulda Divan Başkanlığına Sendikamız Genel Başkan Yardımcılarından Ertan Andaş, Başkan Yardımcılığına Cemil Altan, Yazmanlıklara da Tayyar Ergi ve Zahir Kayhan getirilmişlerdir.

İstanbul Belediyesi Haller ve Tanzim Satış işyerlerinde çalışan 1.000'e yakın işçinin örgütlendiği Hal-İş Sendikasının sendikamıza katılması sonucu Genel-İş Hal Şubesi kurulmuştur.

Yapılan Genel Kurulda Genel-İş Hal Şubesi Başkanlığına Zeki Murcak getirilmiştir.

Hayrettin Yaşar, Kaya Erdağ, Ali Yaşar, Selahattin Eskitürk Erdoğan Özgürer, Abdulkerim Baktimur, Baki Nalbantoğlu ve Burhan Bağcıoğlu Yönetim Kuruluna seçilirken, bu kurulun yedek üyeliklerine de Erdem Köken, Mehmet Özçelik, Beşir İşlek, İskan Özdemir, Cemal Yaşar, Kemal Fendi ve Übadüllah Bilik getirilmişlerdir.

Onur Kuruluna Mehmet Zeren, Muhittin Kayacı ve Kemal Yaşar, aynı kurulun yedek üyeliklerine de İbrahim Zirol, İbrahim Bayraktar ve Hayrettin Bilin seçilmişlerdir.

Denetim Kurulu ise şu üyelerden oluşmuştur: Veysel Hakkı Turhan ve Osma Aydın. Onur Kurulunun yedekliklerine de Saffet Akar, Mevlüt Kasım ve Sabri Süvariler seçilmişlerdir.

Şube Genel Kurulunda Genel Merkez delegelerine Zeki Murcak, Ali Yaşar ve Kaya Erdağ getirilmişlerdir.

Genel-İş EMEK, bütünlüğümüze katılan ve Hal Şubemizin görev alan yeni yöneticilerini kutlar, işçi sınıfının devrimci uğraşında başarılar diler.

SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİ SÜRÜYOR

Sendikamızla işveren belediyeler arasında bir süre önce başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürmektedir. Görüşmelerin başladığı günden bu yana, her sayımızda bağıtlanan ve görüşmeleri süren sözleşme haberlerine yer vermekteyiz.

Genel-İş'in işçi sınıfının devrimci bilinçle donanması için verdiği başarılı uğraşıların yanı sıra, üyelerinin ekonomik alanda da söz sahibi olması için büyük çaba gösterdiği ve bunda da başarılı olduğu bağıtladığı sözleşmelerle kanıtlanmaktadır.

Görüşmelerin tamamlandığı ve sözleşmelerin bağıtlandığı işyerleri şunlardır:

Yıldızeli Belediyesi, Buldan Belediyesi, Sarayköy Belediyesi, Terme Belediyesi, Çaycuma Belediyesi, Buldan Belediyesi

YALOVA SÖZLEŞMESİ

Yalova Belediyesi ile Sendikamız arasında sürdürülen görüşmelerde anlaşma sağlanarak, sözleşme bağıtlanmıştır. İki yıl olarak imzalanan sözleşme ile Yalova Belediyesinde çalışan üyelerimize,

- **110 TL. ücret zammı**
- **20 TL. yemek parası**
- **75 TL.çocuk parası**
- **300 TL. doğum yardımı**
- **500 TL. Ölüm yardımı** ***olmak üzere, bazı illeri ve üstün yeni sosyal haklar da alınmıştır.***

Ayrıca, haftalık çalışma süresi 44 saat olarak belirlenmiştir.

Öte yandan, Gemlik Belediyesi ile yapılan sözleşme görüşmeleri Belediye Başkanının uzlaşmaz tutumu yüzünden sonuçlandırılamamış ve bu işyerinde GREV kararı alınmıştır. Grev kararımız işyerinde askıya çıkarılmıştır. Askı süresi sonunda kaçınılmaz olan grev uygulanmasına başlanacaktır.

Sendikamızla Urfa Belediyesi arasında başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sürmektedir. İlk oturumdan bu yana geçen sürede, olumlu yaklaşımlar sağlanmıştır.
Fotoğrafta, görüşmelere katılan taraflar çalışmalarını sürdürürken görülüyorlar. Görüşmelerin en kısa sürede tamamlanacağı ve sözleşmenin bağıtlanacağı umulmaktadır.

Bursa'da ilçe işlerlerinde yapılan seminerlere katılan işçilerden bir grup semineri izlerken...

EĞİTİM SEMİNERLERİ SÜRÜYOR

Bursa'da İlçe işyerlerinde süren seminerlerimiz bitmiştir. Bursa İlçelerinin çeşitli işyerlerinde düzenlenen seminerlerde, katılan kürsiyerlere ülkenin siyasal - sosyal ve ekonomik durumu hakkında bilgi verilmiş, işçi sınıfının siyasal etkinliğinin yerinin neresi olması gerektiği anlatılmıştır. Seminerler sonunda kursiyerlere birer de seminer belgesi verilmiştir.

Seminere katılan işçiler, Genel-İş'in düzenlediği bu seminerlerin çok yararlı olduğunu belirtmişlerdir. Gerçekleri giderek gören, devrimci bilinçle donanan işçi sınıfımızın zafere ulaşacağında birleşmişlerdir.

Trabzon Bölge seminerlerimiz sürmektedir. Bu seminerlerimizle ilgili geniş haberi önümüzdeki sayıda vereceğiz.

Kemalpaşa'da düzenlenen seminere katılan üyelerimizden bir grup.

Üreten biziz, öğrenip yöneten de biz olacağız.

GEMLİK'te GENEL-İŞ ÜYELERİ CHP'ye GEÇTİ

Gemlik Belediyesinde çalışan ve CHP'li olmayan işçilerden 35'ü CHP'ye geçmişlerdir.

CHP'li olmadan önce başka partilerin üyesi olan Gemlik Belediyesinde çalışan, sendikamız üyesi işçilerden 53'ü katılış töreninde "emekten yana, işçiden yana olduğuna inandığımız için topluca CHP'ye geçtik" demişlerdir.

CHP saflarına katılan işçiler, katılış gerekçelerini şöyle açıklamışlardır:

"Geçen seçimlerden bu yana ülkemizde can güvenliği kalmamış, hayat pahalılığı çekilmez olmuştur. İşçilere, emekçilere, memurlara, öğretmenlere ve tüm ezilen halkımıza karşı adeta bir zulüm ve işkence kampanyası sürdürülmüştür. Değil çocuklarımızın, kendi geleceğimizden bile endişe duyar olduk. Bütün bunlar MC döneminde olduğundan, tek kurtuluş yolunun halkçı bir düzen kuracağına inandığımız CHP'ye geçmeyi kararlaştırdık. Bizim partimizin CHP olduğunda birleştik ve ülkenin ancak CHP'nin iktidarı döneminde huzura, can güvenliğine kavuşacağına inandık. CHP'ye geçişimizin başlıca nedenleri bunlardır."

DÜŞÜRÜLEN MASKE

Sanayilerini kurmuş toplumlarda ekonomik ve sosyal güçler kendi görev ve sorumluluklarının bilincine varmışlardır. Sanayi ülkelerinde milli gelirler artmış, insan mutluluğunun gereksinmeleri ile ilgili pek çok sorun çözüme kavuşmuştur.

İlkel tarım ekonomisi ve az gelişmiş sosyal koşullar içinde hayatlarını sürdüren toplumlar varlıklarına sahip çıkamamaktadırlar, gelir kaynaklarını artıramamaktadırlar, çeşitli sosyal sorunlarını çözememektedirler, bunun sonucu olarakta sosyal, siyasal ve ekonomik çelişkilerle karşı karşıya kalınmaktadır.

Bir kesim kapitalistler, diğer kesim sömürülen emekçiler.

İçinde yaşadığımız toplumda egemen, sömürücü sınıf ve tabakalar, sömürü ve baskı düzenlerini sürdürmek için emekçileri körleştirir, dilsizleştirirler. Emekçiler gerçeği görmesin, duymasın, olayları dile getirmesin isterler. Tek amaçları var; Baskı ve sömürü düzeni devam etsin.

Fakat Dünya değişiyor. Tüm ülkelerin işçileri gibi, Türk işçi sınıfı da değişiyor, gelişiyor, bilinçleniyor. Bilinçlenen tabaka sermayedterlerin, işverenlerin, sarı sendikaların gözler önüne koymak istedikleri perdeleri teker teker yırtıyor. Ekonomik ve siyasi mücadeleyi bilinçli bir şekilde sürdürebilmek için kapitalizmin sömürü mekanizmasının nasıl işlediğini öğrenmek gerekir.

Bizler kapitalizmin, kapitalist düşüncenin üzerine konan maskeyi indirmeliyiz, bilmeliyiz emeğin nasıl sömürüldüğünü.

Biz işçi sınıfı olarak bilgiçlik taslamak için değil, Dünyayı değiştirmek için öğrenmeliyiz.

Biz işçiler sosyal bir sınıfız, çıkarlarımız işçi sınıfından olmayanların çıkarlarıyla genellikle üretim araçlarına sahip olanların ve işbirlikçi bürokratların çıkarlarıyla çelişir, çatışır, İşçiler, her memlekette bütün değerlerin yaratıcıları oldukları halde çok uzun süre köle, esir, üvey evlat muamelesi görmüşlerdir. İşte bizler bu durumdan kurtulmak, kendi vatanımızda bir numaralı yurttaş olmak, yani insanca yaşamak için mücadele edeceğiz.

Özellikle işçilere özgü meslek, politika örgütleri kurmak, seçmek, seçilmek, giderek memleketin çıkarlarıyla ilgili konularda söz ve karar sahibi olmalıyız. Toplumun en güçlü insanı işçidir. İşçi sınıfı toplumun ekonomik ve siyasal yapısının şekillenmesinde etkin gruptur. Sosyal açıdan çoğunlukta oluşumuz nedeniyle, çağdaş toplumun en güçlü sınıfıyız. Oylarımızla sosyal ortamı değiştirir, istediğimizi yapar yaptırırız. Patronlar, işverenler azınlıkta olduklarından faşist uygulamaya kaymadıkça, topluma biçim veremeyeceklerinden bizi, saygılı olmak istediklerimizi dikkate almak zorundadırlar. Üretimde en etkin unsur olarak üstün yerimiz vardır. Dünyada ne varsa bizim eserimizdir. Düşünün kafamız becerili parmaklarımız işe karışmasa, kimse bir şey üretemez.

Bilimsel akılcı ilkelere dayanarak ulaştığımız bu noktada kapitalist çevrelerin sınırlamaları, horlamalarla, baskıyla bize kabullendirdiği aşağılık düşüncelerden sıyrılarak, toplumun en güçlü ve en sınıfına mensup olmaktan gurur duymalıyız. Emeğimizin karışmadığı tek değer yoktur. En yüce değer emeğin üreticisi olarak, herkes bize muhtaçtır. Ancak işverenlerin içine düştüğü tepeden bakma duygusuna da kapılmamalıyız. Biz bütün insanlara sevgi, saygı duyarız, üzerimize gelip haklarımıza el koymadıkça herke le dostuz. Diğer insanlarla çevremizle olan ilişkilerimizi insancıl sınırlar içinde kalarak çözümlemekten yanayız.

Sinan Ünalan
İETT OTOBÜS
ŞİŞLİ GARAJI
REVİZYON

1 MAYIS

Bir Mayıs özgürlük, kardeşlik, işçi bayramı,
Güçlüyüz elele, yıkarız önümüze örülen duvarı
Elimiz nasırlı, düşünürüz vatan için karı zararı
Bizi engelleyemez paralı faşist gurkaları

Bir Mayıs günü Taksim'e akan kanımız asil damarımızdan
Dönmeyiz sözümüzden helal süt emdik anamızdan
Halk düşmanı faşistlere teslim edilmez bu vatan
Böyle vasiyet etti ulu önder büyük atam

Atamın eserlerine gölge düşürmeyeceğiz
Elele vererek nice Bir Mayıslar kutlayacağız
Vatan ve işçi sınıfı hainlerinden hesap soracağız
Azimliyiz bilsin faşistler, nice Bir Mayıslar kutlayacağız

Masum insanların üstüne kurşun yağdıran canilere
Geliyoruz bilsinler, hesap soracağız her birine
Gitmiyor Taksim aklımdan hiç;
Gözlerimden kan geliyor yaş yerine

Kalenderim benim için tüm insanlar kardeş
Bir Mayıs Taksim olaylarına Kıbrıstan başka Dünyada yoktur bir eş
Dörtlü MC'de toplanmış bir sürü serkeş
Elele verdik DİSK'te toplandık olduk hep kardeş

Hüseyin Kalender
İETT Topkapı Garajı

BAŞSAĞLIĞI

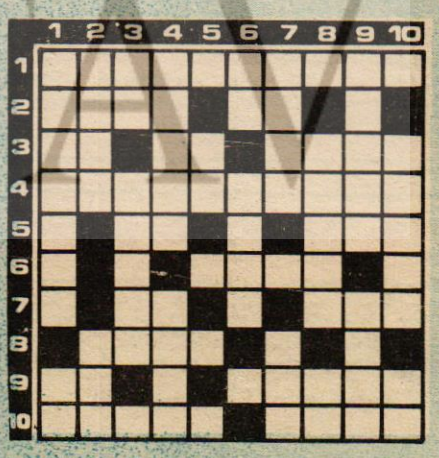
Antalya Şubemize kayıtlı Sendikamız üyesi Nazmi SÜMER'i yitirdik. Antalya Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğünde çalışan Sümer, yakalandığı hastalıktan tüm çabalara karşın kurtarılamayarak 12 Mayıs 1977 tarihinde aramızdan ayrılmıştır.

Çevresinde efendiliği ve dürüstlüğü ile tanınan Sümer'in ölümü Genel-İş topluluğunda büyük üzüntü yaratmıştır.

Sümerin cenazesi kendi vasiyeti üzerine Eskişehir'de toprağa verilmiştir.

Genel-İş EMEK, genç yaşta aramızdan ayrılan Nazmi Sürner'e rahmet, eşi Zehra ve kızı Nermin ile yakınlarına başsağlığı diler.

BULMACA

SOLDAN SAĞA

1 Patronların, işçilerin sırtından çaldıkları değer fazlası. 2 Plaka numarası 36 olan ilimiz. Fizikte bir kanun. 3 Bir nota. Yaşam için gerekli sıvı. Yapıt. 4 Grev. 5 Emekten emir. Soy, sülale. 6 Bir hayvan adı. 7 Tersi, gümüşün simgesi. Bir kömür türü. 8 İkiyüzlülük. 9 Bir nota. Ot ile yapılan seçmek işi. 10 Vurgu. Yeterli.

GEÇEN BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	D	E	V	L	E	T		D	U	L
2	E	M	İ		P	A	L	U		A
3	M	E	L	A		R	A	R	K	İ
4	O	K	A	N		L		A		K
5	K		Y	A	S	A		K	İ	L
6	R		E		O		H		S	İ
7	A	K	T	E	P	E		S	A	K
8	S	A		M		Z		A	N	
9	İ	D	A	R	E	D	E		İ	T
10		A	F	E	R	İ	N		S	E

YUKARDAN AŞAĞIYA

1 Eylem. Tersi isim. 2 Bedel, Fiyat. Tersi kızıl ateş. 3 Türkiye'nin uluslararası trafikteki harfleri. Bir şeyi benzerlerinden ayıran, onu belli kılan özellik. 4 Sakin, sessiz, kimsenin bulunmadığı yer. Gözgü. 5 Bir yumru. 6 Bir nota. Anahtar. 7 En yüce değer. Tersi başında saçı olmayan. 8 Harekeli. Tersi karnı açıkmış olan. 9 Ayıklama. Tersi gemi topluluğu. 10 Tersi bir hayvan. Bir nota.

GENEL-İŞ EMEK
ONBEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi: **Abdullah BAŞTÜRK**
Genel Yayın Müdürü: **Ertan ANDAŞ**
Yazı İşleri Müdürü: **Depremer AĞCA**
Yönetim yeri: **Süleyman Sırrı Sokak 2/4**
Yenişehir/ANKARA

Dizgi, film, montaj, baskı:
EM-AŞ Ofset Tesisleri ANKARA
Sayı: **291-1 HAZİRAN 1977**
Fiyatı: **50 Kuruş**
Son baskı tarihi: **27 MAYIS 1977**

DEMOKRASİ NEDİR, NE DEĞİLDİR?

Yönetimde halkın ağırlığını duyurması, hatta kendikendini yönetmesi diye tanımlanır demokrasi. Aslında iki benzer anlamda kullanırız bu sözcüğü. Bir toplumda, çevremizde yapmak istediğimizi yapabilmek, istediğimize ulaşabilmek için "Demokrasi var yaparım, ederim" deriz. Bunu derken kastettiğimiz, insanların toplum içinde dilediğini yapabilmesi, gönlünce yaşayabilmesidir. Ancak, demokrasi var, dilediğimi yaparım diye, başka insanlara zarar vermek, hırsızlık yapmak, adam öldürmek, çevreyi rahatsız etmek, geceyarısı sokakta nara atarak bir mahalleyi ayağa kaldırmak, yangın var diye itfaiyeyi harekete geçirip sonra şaka yaptım demek, bunların hepsi demokrasi var diye yapılmalı mıdır? Yapılabilir mi? Hayır. Öyleyse, insanların istediği gibi, gönlünce yaşaması onların demokratik bir hakkıdır ama bunun da bir sınırı vardır. Bu sınır başkalarını, çevreyi, toplumu rahatsız etmeme sınırıdır. Bu yüzden derler ki, benim özgürlüklerim başkasının özgürlüğünün başladığı yerde biter. Başkalarının özgürlüğünü kısıtlayarak özgürlük kullanmak zaten özgür olmak demek değildir.

Demokrasinin halk içinde çok kullanılan bu anlamından sonra yönetimle ilgili anlamı da şudur. Bir topluluğun yönetiminde halkın sözünün geçmesi, halkın kendikendini yönetmesi demektir. Biliyoruz ki, bir toplumda çeşitli sınıflar vardır. Örneğin kapitalist toplumlarda iki temel sınıf **emekçiler sınıfıyla beleşçiler sınıfıdır.** Beleşçiler sınıfı parababalarıdır. Toplumda ekonomik gücü elinde bulunduran sınıf parababalarıdır. Ama çalışıp, üretip, toplumu ayakta tutan sınıf da işçi sınıfıdır. Bunların dışında toplumda kimi kesimler de vardır ki bunlar da toplumda etkinlik sahibi olabilirler zaman zaman. Aydınlar, bürokratlar, askerler, dinadamları gibi. Bu sınıfların ve kesimlerin bütün isteği toplumun yönetiminde egemen olmak, söz sahibi olmaktır. Ama sınıflı toplumlarda suyun başında olan yönetimde egemen olanlar sürekli ekonomik gücü ellerinde bulunduranlar olmuşlardır. Kölecilik devrinde köle sahipleri iktidardaydı. Derebeylik çağında derebeyler, ağalar, köylülerin üzerinde yönetim kademesindeydi. Şimdiki kapitalist düzende de kapitalistler ülkenin yönetimini ellerinde bulundurmaktadırlar.

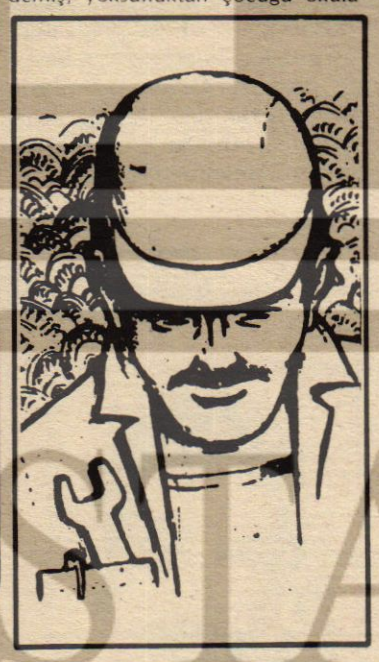
Ama demokrasi var diyoruz. Kölecilik devrinde de demokrasi var diyen egemen güçler vardı. İnsanı köle olarak alıp satan, dilerse çalıştıran, dilerse öldüren bir düzenin egemenleri demokrasi var diyorlardı. Bu şöyle bir demokrasiydi. O zamanlar bütün halk bir alanda toplanır yönetimle ilgili sorunları görüşürlerdi. Tartışırlardı. Buna demokrasi derlerdi. Ama bu açıkhava toplantılarına köleler katılamazlardı. Kölelerin dışında kalan kimseler katılırlardı. Yani halkın yarısı için demokrasi vardı, yarısı köleler için yoktu.

Derebeylik döneminde de demokrasi derebeyler, ağalar, sanatçılar, tüccarlar, askerler ve dinadamları için vardı, üreten yaratan köylüler için yoktu.

Şimdiki kapitalist düzende de demokrasi var diyorlar. Ama bakıyoruz ki yönetimde parababaları ya da temsilcileri, en iyi yerlerde onlar, iyi yaşamda onlar, insan gibi gezmede onlar. Üreten yaratan işçi sınıfı için bunlar yok. Bu ne mene demokrasi?

GERÇEK DEMOKRASİ DE İŞÇİ SINIFININ DA YÖNETİMDE OLMASI GEREKİR

İnsanlık tarihi büyük tecrübelerle bugünlere geldiği için ve işçi sınıfı tarihi bilerek demokrasi kavgası verdiği için egemen güçler eskisi kadar işçi sınıfını herşeyin dışında tutamıyor artık. Seçimlerde oy hakkını almışız. Parlamentoya girme, ülkeyi yönetme hakkını almışız. Seyahat özgürlüğünü, mutlu refahlı yaşama hakkını, eşit eğitim, eşit çalışma, barınma vb. haklarını almışız. Ama gene bir terslik var. Ekonomik gücü onlar ellerinde tuttukları, bizi ekonomik bakımdan güçsüz bıraktıkları için kopara kopara sağladığımız hakları gene de kullanamıyoruz. Seyahat hakkı var, para olmayınca köyünden dışarı çıkamıyorsun. Eğitim eşitliği demiş, yoksulluktan çocuğu okula gönderemiyorsun. Yönetime katılma hakkın var, birsürü para dümenleriyle parlamentonun kapısından geçemiyorsun. Bu da olmadı. Bu da demokrasi **değil o zaman.**

Öyleyse gerçek demokrasi parababalarının dediği değil. Şu: Kapitalist toplumda çalışan sınıfların, emekçilerin yönetime gerçekten geçebilmelerini sağlayacak, insanlık haklarının hepsini eksiksiz kullanmalarını sağlayacak ekonomik yeterliğin de işçi sınıfına sağlanması ancak gerçek demokrasiyi ortaya çıkarabilir. Zaten sınıflı toplumlarda yönetime geçmek demek, yönetime geçen sınıfın kendi sınıfsal çıkarlarını sürdürmek için yönetimi araç olarak kullanması demek oluyor. Kendinden yana yasalar çıkartıyor. Kendini palazlandıracak kararlar alıyor. İşçi sınıfının çıkarlarıyla parababalarının çıkarları da hiçbir zaman uyuşmadığı için yönetime geçen parababasının sınıfsal çıkarına dönük her kararı işçi sınıının ezilmesi için bir adım oluyor. Biz toplumda kaç kişiyiz? Milyonlar. Onlar? Bir avuç. öyleyse bir toplumda yönetime emekçilerin geçmesi o toplumda gerçek anlamda demokrasinin oluşması demek değil midir? Hem sayı olarak çoğunluğuz. Demokrasi de bunu gerektirir. Hem de toplumun çıkarlarıyla emekçi kitlelerin çıkarları çatışmaz. Aynıdır. **İşçi sınıfının önündeki hedef ekonomik bakımdan, siyasal bakımdan, sosyal bakımdan güçlenmektir.** Böyle olursa o toplumda demokrasi de daha iyi işler. Sağlıklı olur. Demokrasi çoğunluğun yönetime geçmesi demektir. Ama parababaları emekçileri yoksulluk altında inlettikleri için demokratik siyasal, ekonomik kavgaya girmesini de engellemektedir. Bu da demokrasiyle bağdaşmaz.

KAPSAMINI GENİŞ TUTMALIYIZ Kİ...

O zaman, iyi bileceğiz, işçi sınıfının ekonomik, siyasal kavgaya girmesi, yönetimde söz sahibi olmak için uğraş vermesi sapına değin demokratik bir hakkın kullanımıdır. Bundan bizi uzaklaştırmak isteyecekler demokrasiye aykırı kafalar olabilirler ancak.

Türkiye'de son yıllarda gördüğümüz gibi egemen güçler kendi çıkarları sarsılınca demokrasiyi bile rafa kaldırabiliyorlar. O zaman demokrasiye biz sahip çıkacağız. Koruyacağız. **Demokrasinin sınırlarını genişletmek için uğraş vereceğiz. Demokrasinin sınırlarının genişletilmesi demek egemen güçlerin çıkarlarının, sömürülerinin sınırlarının daralması demektir.**

Bugün en demokrasiden yana sınıf işçi sınıfıdır. Kapitalistler çıkarları sarsılmadıkça demokrasiden yanaymış gibi görünürler ama temelde karşıdırlar.

İşçi sınıfı olarak bütün gücümüzle Türkiye'de demokrasiyi yaşatmak ve çalışan insanların demokratik haklarını genişletmek ve pekiştirmek için uğraş vermeliyiz. Bunun da yolu sandıktan geçer.

SEÇİM

Seçim,beğendiğimiz birşeyi tercih etmektir. Manavdan mal alırken bile domatesi seçmek isteriz. Hangi domatesi seçeriz? İyisini, çürük olmayanını.

Toplumda da seçim yönetime geçmek için kavga veren partilerden iyisini, bizden yana olanını, çürük olmayanını tercih etmek demektir.

Bir toplumda partiler belli sınıfların savunuculuğunu yaparlar. Tekelci kapitalistlerin partisi vardır. Bu türkiye'de AP'dir. MSP'dir. CGP'dir. Eşraf ve tüccarların, ağaların çıkarı için kurulmuş parti vardır. Bu DP'dir. Sermayenin başı sıkışınca silahlandırıp sokağa saldığı küçük partiler olur. Bunlar da sermayenin silahlı bekçiliğini yaparlar. Bu Türkiye'de MHP'dir . İşçi sınıfından yana olduğunu söyleyip ama işçi sınıfının çok dışında kalmış partiler vardır. Bunlar küçüktürler Türkiye'de. Ve bir de işiçi, emekçi, çalışan kesimlerin, aydın yandaşlığıyla çıkarlarını savunan, partiler vardır, CHP gibi. Ama bu parti de CHP işçiden emekçiden yana parti olduğunu söyler ve işçi sınıfının desteğini bugün için almıştır. Ama içinde henüz çeşitli unsurları barındırmaktadır.

Bu partilerin içinde mücadelesiyle de ispat eden, demokrasi için çalışan, emekçilerin demokratik haklarını kollayan tek parti CHP'dir. İşçiler de bunun için CHP'yi tutarlar. CHP döneminde demokratik hakların sınırları genişletilecek, grev, toplu sözleşme hakları kaldırılmak istenen, yoksulluk içinde yüzdürülen, çocukları okuma olanağından yoksun bırakılan işçilerin bu en basit demokratik hakları gerçekleşecektir.

Seçimlerde her sınıf böyle bir değerlendirme yapar ve kendisinin partisi varsa onu destekler, yoksa kendisine en yakın bulduğu partiyi destekler. Seçer. Bugün bir kapitalistin işçi partisine oy verebileceğini onu seçebileceğini düşünebilir misiniz? ama uyandırılmadığı için işçilerden hala kapitalistlerin partilerine oy verenler çıkmaktadır. Her parti belli bir sınıfın çıkarlarını korumak için kurulduysa, çıkarları bize ters olan sınıfların çıkarlarını korumak için kurulmuş bulunan partilere neden oy verelim.

Seçim en demokratik bir haktır. Herkes ülkeyi en iyi yöneteceğine inandığı partiyi seçmekte serbesttir. Parababaları ülkeyi en iyi biz yönetiriz diye kendi partilerine oy atarlar. İşçileri, emekçileri sömürerek kendi ceplerini dolduracak biçimde ülke yönetirler. Bunun için demokrasiyi de ortadan kaldırmaktan çekinmezler.

Çalışan sınıflar, işçiler, emekçiler ve onlardan yana aydınlar, sanatçılar da işçilerin çıkarları doğrultusunda ülkeyi en iyi biçimde yönetecek partileri seçmelidirler. Bu parti ya işçilerin kendi sınıfsal mücadeleleri için kurulmuş işçi partisi olur, ya da işçiden, emekçiden yana partiler olur. İşçilerin gerçek anlamda demokratik haklarını sağlayacak parti olur. Bu parti bugün için Türkiye'de CHP'dir. Bu yüzden işçiler ve işçiden yana herkes CHP'yi desteklemelidir bu seçimlerde.

Ve bu seçimlerde sandığa atılacak her oy demokrasiyi kurtaracak bir can simididir.

MEKTUPLARA YANITLAR

Dost Ömer Boyacıoğlu.
Uğraşında başarılar. İstediğin yayınları gönderiyoruz. Ancak adresini açıkça okumamız mümkün olmadı. Nerenin Halkodası olduğunu okunaklı yazarsan yayınları derhal göndereceğiz. Dostlukla.

Dost Ali Çakır-BURSA
Gazeteye gösterdiğin ilgiye teşekkürler. Emekçi arkadaşlarından gazeteye abone olmak isteyenlerin bize adreslerini göndermeleri yeterlidir. Gazeteleri yollarız. İstediğin yayınları yollayacağız.

Dost İsmet Acar-ANTALYA
Eğitim sayfasını beğendiğine sevindik. İlginin sürmesini dileriz. Soru kağıdın kontrol edilip postalanmıştır.

Dost Halil Sarı-İSTANBUL
Gazeteleri gerek sendikanın şubesinden gerekse işyeri temsilciliğinden bulabilirsin. Eğer oralara yeterince ve zamanında ulaşmıyorsa görevli arkadaşlarını uyararak düzenli gelmesini sağlarsan başka arkadaşlar için de iyi olur.
Eğitim sayfasını sürekli okuyan, soruları yanıtlayan arkadaşlara yolladığımız armağan kitaplarımız için bir ücret sözkonusu değildir. İlgine teşekkür ederiz.

Dost Bestami Saklı-İSKENDERUN
İsteğini yerine getiriyoruz. İlginin sürmesini dileriz. Dostlukla.

Dost Mahmut Toros-ISPARTA
Geçen sayıda yazdığımız yanıtta son cümle "adresini kaybettik" olarak çıkmış. O dizgi yanlışlığıdır. Adresini kaybetmedik. Onun doğrusu "adresini kaydettik."tir. Gazeteleri düzenli alacaksın. Hoşçakal.

SORULAR... SORULAR... SORULAR... SORU..

AŞAĞIDAKİ SORULARIN CEVAPLARINDAN HANGİSİ DOĞRUYSA O CEVABIN YANINA Çarpı İŞARETİ KOYUNUZ

1.Demokrasinin Sınırı

a) Yoktur
b) Başkalarının özgürlüklerini çiğnemeyecek yere kadardır.
b) Başkalarını düşünmeden istediğimizi yapabileceğimiz yere kadardır.

2.Aşagıdakilerden hangileri bir toplumda yönetime, yönetmeye en çok hakkı olan kimselerdir?

a) Yaratıp üreten çoğunluk, işçi sınıfı ve ondan yana olan güçler.
b) Yaratmadan zengin olan beleşçiler sınıfı, parababaları
c) Yabancı ülkelerin büyük kapitalistleri

3.Eski çağlarda, kölelik çağında demokrasi var mıydı?

a) Tam anlamıyla bir demokrasi vardı.
b) Hiç kimse için demokrasi diye bir şey yoktu.
c) Çalışan üreten insanlar için demokrasi yoktu. Ama zengin sınıflar kendileri arasında demokrasicilik oynuyorlardı.

4.Demokrasi için aşağıdaki fikirlerden hangisi doğrudur?

a) Sadece siyasal demokrasi demektir. Yönetime katılmaktır.
b) Sadece seçimlerde oy kullanmak demokrasidir.
c) Çalışan sınıfların ekonomik gücünü geliştirmeden, ezilmişlikten kurtaracak ekonomik önlemleri almadan demokrasinin varlığından sözedilemez.

5. Türkiye'de

a) Parababalarının, kapitalistlerin partileri ayrıdır. Çalışan sınıflardan yana olan partiler ayrıdır.
b) Bütün partiler işçilerden yanadır.
c) Hiç bir parti hiç bir sınıfın değildir. Vatan millet aşkına çalışırlar.

AŞAĞIDAKİ CÜMLELERDEN DOĞRU OLANININ YANINA (D) YANLIŞ OLANININ YANINA (Y) HARFİ KOYUNUZ

6. Sınıflı toplumlarda işleyen demokrasi egemen güçlerin kendi demokrasileridir. (....)

7. Demokrasi çalışan emekçi kesimlerin kendi kendilerini en iyi biçimde yönetmek için iktidara geçmeleri demektir. (.....)

8. İşçi sınıfının politikaya ağırlığını koyması onun en demokratik bir hakkıdır. (.....)

9. Seçimlerde işçiler kendilerinden yana olan partileri desteklemeli, parababalarından yana olan partile oy vermemelidirler. (.....)

10. Demokrasiyle seçim birbirinden ayrılmaz. Seçimlerde oy vermek demokrasiyi kollamak gözetmek demektir. (.....)